

Leder

Årets Norsk Litteraturfestival, Sigrid Undset-dagene på Lillehammer, er i skrivende stund akkurat over. Denne festivalen har rukket å befestet seg som en viktig institusjon i den norske kulturoffentligheten, og med årets tema, sannhet, har arrangørene tiltrukket seg større oppmerksomhet enn vanlig. Ikke på grunn av emnet i seg selv, men fordi en av de inviterte var den kontroversielle britiske historikeren og Holocaust-fornekteren David Irving. Dette forsøket på å la en sannhetsfornekter og historieforfalsker komme til orde og utfordres på en festival med sannhet som hovedtema, ble stoppet. Reaksjonene ble så sterke at festivalens styre så seg nødt til å trekke invitasjonen, og kunstnerisk leder for festivalen, Stig Sæterbakken, valgte å trekke seg.

Emnet for den første artikkelen i dette nummeret av *Edda* er ikke sannhet, men tematisk beslektet med emner som sannhet og ytringsfrihet, nemlig *overvåkning*. I stedet for å se på forfatteren eller litteraturen som *offer* for overvåkning, leser Ulf Olsson i sin artikkel «Övervakning som hallucination: Lars Noréns textvärld» litteraturen som en *effekt* av det moderne overvåkningssamfunnet, tematisk og formalt. Hovedfokus er på Noréns tidlige poesi og to senere drama, *Personkrets 3:1* (1998) og *Skuggpojarna* (1999). Foucaults maktstudier utgjør en viktig del av lesningens teoretiske fundament.

I den neste artikkelen, «Kunstens veg gjennom sorga. Orfevs-myten i Astrid Lindgrens *Mio, min Mio*», setter Magne Drangeid søkelyset på *kunsttematikken* i denne kjente barnelitterære klassikeren fra 1954. Gjennom nærlesning av romanen argumenterer Drangeid for at Orfevs-myten utgjør en betydningsgenererende intertekst i Lindgrens roman.

Den tredje artikkelen i dette nummeret av *Edda*, Asbjørn Aarseths «Det moderne gjennombrøtet i mediehistorisk perspektiv», handler om hvor stor betydning også den mediehistoriske utviklingen har hatt for det fenomenet vi kaller det moderne gjennombruddet, og representerer en nyansering av den utbredte, hovedsakelig idé- og litteraturhistorisk orienterte forståelsen av det moderne gjennombruddet som et produkt av store personligheter som Brandes og Ibsen.

I *Edda* nr. 1 2009 trykte vi en artikkel om det *nye* i litteraturen, hvorfor vi verdsetter det og hvordan vi kan redegjøre for det, nemlig Derek Attridges

«'News that Stays News': Literature, Invention and Cultural History». Litterær storhet er et minst like utfordrende emne, og i dette nummeret er vi glade for å kunne presentere en disputas om litterær storhet, nærmere bestemt om Inger Østenstads doktoravhandling «Hvorfor så stor? En litterær diskursanalyse av Dag Solstads forfatterskap». Vi avslutter – tradisjonen tro – med en rekke anmeldelser.

God lesning!

Lisbeth P. Wærp

Ole Karlsen

Henning H. Wærp